

ПРАКТИЧНА ПРОФЕСІЙНА ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ СОЦІАЛЬНИХ ПЕДАГОГІВ.

На сьогоднішній день посада соціального педагога введена далеко не у всіх установах, де потрібний такий фахівець. Економічними і організаційними труднощами гальмується також створення багатьох соціально-педагогічних установ і служб, які необхідні для повноцінної охорони, захисту і підтримки дитинства.

Система професійної підготовки соціальних педагогів почала формуватися відразу ж після введення нової спеціальності і включення такої посади в нормативні документи. Сприятливі умови для її створення забезпечили такі ключові моменти реформи освіти, як його децентралізація, надання вузам певної свободи у виборі змісту і системи підготовки, форм і методів навчання, облік регіональних особливостей і потреб, і ряд інших.

Практична професійна підготовка студентів здійснюється впродовж усього періоду їх навчання і передбачає раціональне поєднання теоретичних аудиторних і практичних занять. Авторка методичної розробки "Практика - основа професійної підготовки спеціалістів соціальної роботи" Г. Попович наголошує, що практика студентів - це невід'ємна частина навчального процесу, оскільки вона допомагає вирішувати ряд специфічних проблем, а саме: адаптувати студента до реальних умов майбутньої професійної діяльності; створювати умови для практичного застосування теоретичних знань; формувати та розвивати у студентів базові професійні вміння і навички; діагностувати професійну придатність студента до належного виконання функцій і ролей соціального працівника; до певної міри забезпечити успішність майбутньої професійної діяльності [2, с. 3].

Практичне навчання студентів в умовах педагогічної університетської освіти за спеціальністю "соціальна робота" буде ефективною, якщо воно сприятиме формуванню і розвитку професійно важливих особистісних якостей

спеціаліста, умінь і навичок проводити діагностику, створювати карту соціальної історії клієнта, вирішувати типові суперечливі проблеми клієнтів, володіти соціально-правовою базою, організовувати взаємодію різних відомств, здійснювати аналітичну, прогностичну, корекційну роботу.

Не викличе заперечення думка про те, що професійний розвиток соціального працівника як спеціаліста, який працює у сфері "людина-людина", відбувається протягом усіх років його праці [1].

Педагогічна практика — складова частина навчально-виховного процесу. Вона забезпечує поєднання теоретичної підготовки майбутніх вчителів з їх практичною діяльністю в педагогічному закладі, сприяє формуванню творчого відношення майбутнього спеціаліста до педагогічної діяльності, визначає ступінь його професійної здатності і рівень педагогічної спрямованості.

Практична діяльність студентів у школі ґрунтується на професійних знаннях, опирається на певний теоретичний фундамент, закладений в інституті. А під час педагогічної практики студенти набувають професійних умінь: визначають мету і завдання навчально-виховного процесу з урахуванням вікових і індивідуальних особливостей дітей; вивчають особливості учня і можливості його розвитку в колективі; планують педагогічну діяльність; використовують різні форми і методи організації навчально-виховного процесу; співпрацюють з учнями і вчителями; на основі спостережень аналізують навчально-виховну роботу, корегують її [2].

Тобто професійні уміння — це знання в дії, результат їх використання в реальній практичній дійсності.

Список літератури

1. Василькова Ю.В., Василькова Т.А. Соціальна педагогіка : Учебн. пособие для студ. пед. вузов и колледжей. – М.: Изд. центр «Академия», 1990.-440 с.
2. Попович Г. Практика - основа професійної підготовки спеціалістів соціальної роботи. - Ужгород, 2001. - 34 с.
3. Хомич Л. Сучасні види педагогічних практик Шлях освіти № 2: М-во освіти і науки Укр. Акад. пед. наук Укр. асоц. працівників гімназій і ліцеїв Укр., К: Педагогіч. преса, 1999. – С.4-8.